

nisterierne, men ved det foreløbige Gennemsyn af Lovforslaget, som jeg har foretaget, er jeg kommet til den Opfattelse, at man ved Fastsættelsen af Lønnings-tallene for de forskellige Stillinger ved disse Institutioner er kommet ud over det, som var Forudsætningen i 1908.

Polyteknisk Læreanstalt er stillet lige med Universitetet. Jeg kan give det ærede Medlem fra Vordingborg (Dahl) Ret i, at Polyteknisk Læreanstalt er en Institution, som vi maa stille overordentlig højt, som vi maa regne for en første Klasses videnskabelig Institution, og jeg har derfor intet at indvende imod, at Lønningerne for Professorer o. s. v. ved denne Anstalt føres op til de Lønninger, som er normerede for Universitetsstillingerne. Derimod er der Administrationsstillinger ved Anstalten, som det vistnok vil være rimeligst at sammenligne med Administrationsstillinger i Ministerierne. Jeg vil ikke antage, at man kan indvende noget væsentligt imod, at Inspektørstillingen ved den her omhandlede Institution stilles lige med Kontorchefstillingen i Ministerierne, og at Fuldmægtigstillingen ved Institutionen stilles lige med Fuldmægtigstillingen i Ministerierne. Jeg mener, det er Sammenligninger, som falder ret naturligt. Men skal disse gennemføres, vil vi blive nødt til at reducere de Lønninger, som her er Tale om, en Del.

Kunstakademiet er jo taget med i det foreliggende Lovforslag, og jeg giver den højtærede Minister fuldstændig Ret i, at det er en Institution, der i høj Grad trænger til en ny Lønningslov. Den gældende Lønningslov er, som det er oplyst i Anmærkningerne, fra 1871, og en Del af Løn-satserne er endda af endnu ældre Dato. Desuden er Akademiets Virksomhed, dets Elevantal o. s. v. steget meget betydeligt gennem de mange Aar, som er forløbet siden da. Det er derfor ganske rimeligt, at der finder en Omordning af Lønningerne Sted. Jeg mindes ogsaa fra Lønningsudvalgets mange Møder, at vi har haft en Deputation fra den nævnte Institution, som har fremstillet Lønningskravene, og jeg husker, at Deputationens Argumenter havde en ganske overordentlig slaaende Virkning paa Lønningsudvalgets Medlemmer. Jeg tror, at jeg — uden at røbe nogen Hemmelighed — tør sige, at vi alle var enige om, at her var en Institution, som i høj Grad trængte til en Omordning af sine Lønningsforhold. Om vi derfor kan være med til alle de Stigninger, der er foreslaaede, er et andet Spørgsmaal;

det hører ind under Lønningsudvalgets Arbejde.

Jeg skal ellers ikke komme ind paa de mange Enkeltheder, som det kunde være fristende at komme ind paa her. Jeg giver de to ærede foregaaende Talere Ret i, at i det store og hele maa Enkelthedernes Behandling foregaa i et Udvalg — jeg antager, det bliver Lønningsudvalget, hvortil disse Lovforslag bliver henvist. Men jeg vil dog med Hensyn til det sidste Af-snit, det, som er mærket H, og som angaar Rigshospitalet, sige, at overfor denne Institution maa Stillingen blive en noget anden end overfor de andre Institutioner, om hvis Lønningsforhold her foreligger Forslag. Forholdet er nemlig dette, at Rigshospitalets Lønningslov er af forholdsvis ny Dato, idet den stammer fra 1910. Man kan altsaa ikke føre de samme Argumenter i Marken for en Lønningsomordning ved Rigshospitalet som for en Lønningsomordning ved de Institutioner, hvis Lønningslove gaar tilbage til Halvfjerds-erne eller i hvert Fald til Halvfemserne. Grunden til, at der nu forelægges Forslag om nye Lønninger ved Rigshospitalet, er da ogsaa den, at der er kommet en Uensartethed ind i Lønningsforholdene ved vore Hospitaler i det hele taget, idet Sindsygehospitalet i Rigsdagssamlingen 1908 —09 har faaet Lønningsbestemmelser, som er givne dem paa Finansloven, men som Lønningsudvalget, saa vidt jeg kan skønne, ikke har haft Lejlighed til at beskæftige sig med, og her har man indført en Del Satser, som er noget højere end Satserne paa Rigshospitalets Lønningslov, ligesom man ogsaa har indført 3-aarige Stigninger, medens vi i Lønningsudvalget stadig arbejder med 4-aarige. Endelig er man ved at sammenligne Forholdene ved Rigshospitalet med Forholdene ved de kommunale Hospitaler naaet til det Resultat, at Forholdene ikke er saa gunstige ved Rigshospitalet, hvorfor man ogsaa af den Grund ønsker en Ændring. Det er altsaa andre Argumenter, der her føres i Marken, end dem, der er førte i Marken for de andre Lønningsforslags Vedkommende. Hvis det er den højtærede Ministers Haab at faa Lønningsudvalget til at gaa ind paa Ændringen fra 4-aarige til 3-aarige Stillinger, vil jeg sige, at jeg har nogen Tvivl om, hvorvidt dette vil lykkes. Jeg vil for mit Vedkommende sige, at jeg gaar mod dette. Jeg tror, at det vilde være uheldigt at indføre andre Stigninger end dem, vi lægger til Grund for Lønningsreglerne i det